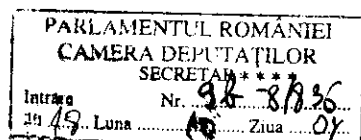
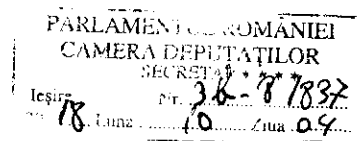

MINISTERUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 11291, 11272, 11336, 11366, 11341, 11346, 11358,
11409, 11413/ 03. OCT. 2018

Către: Domnul Cristian BUICAN
Secretar al Camerei Deputaților

Ref. la: Răspunsuri la interpelări formulate de deputați

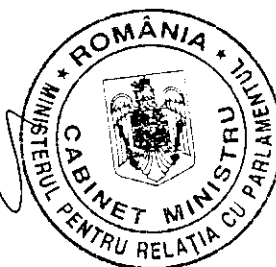
Stimate domnule secretar,

Vă transmitem, alăturat, răspunsurile instituțiilor vizate cu privire la unele interpelări formulate de deputați, potrivit tabelului anexat.

Cu stimă,

pentru Viorel ILIE, Ministrul pentru Relația cu Parlamentul, semnează

Ștefania BÎRLIBESCU, Secretar de Stat

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

Ministru

Nr. L1/11191

20 septembrie 2018

RĂSPUNS LA INTERPELAREA DOMNULUI DOHOTARU ADRIAN-OCTAVIAN PRIVIND ÎNCHISORILE SECRETE ȘI TORTURA ÎN ROMÂNIA.

În data de 31 mai 2018, în audiere publică, Prima Secție a Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO sau Curtea) a pronunțat hotărârea sa în cauza *Al Nashiri împotriva României*.

Curtea a constatat încălcarea articolelor 2 (dreptul la viață), 3 (interdicția torturii și a relexor tratamente) sub dublu aspect – material și procedural, 5 (dreptul la libertate și siguranță), 6 (dreptul la un proces echitabil), 8 (dreptul la viață privată), 13 (dreptul la un recurs efectiv), 1 din Protocolul nr. 6 (abolirea pedepsei capitale pe timp de pace).

Pentru a ajunge la această concluzie, CEDO a analizat, în absența unei relatări directe a faptelor din partea reclamantului (aflat în detenție și cu posibilități de comunicare limitate la avocatul său și la comisia militară americană în fața căreia este inculpat pentru implicarea sa în două atacuri împotriva unor nave americană și franceză în Golful Aden, acuzații pentru are riscă pedeapsa capitală), probe indirecte, printre care Rezumatul Raportului Senatului SUA din 2014 cu privire la actele de tortură în care CIA a fost implicată, depozițiile reclamantului în procedura americană, raportul europarlamentarului G. Fava, cele trei rapoarte ale membrului APCE D. Marty, documentele declasificate făcute publice de CIA, declarația scrisă a lui T. Hammarberg, Comisarul pentru Drepturile Omului al CoE, prezentările făcute în cadrul ședinței *in camera* de doi experți implicați, la nivelul Consiliului Europei și al Parlamentului European, în analiza alegațiilor privind presupusa folosire a unor țări europene de către CIA pentru transportarea și deținerea ilegală de prizonieri și existența unor închisori secrete ale CIA pe teritoriul statelor membre ale Consiliului Europei.

În opinia Curții, o lectură atentă a acestor probe a determinat-o să considere că un centru secret de detenție a operat în România între septembrie 2003 și noiembrie 2005, centru în care reclamantul a fost deținut între aprilie 2004 și noiembrie 2005. Cu privire la tratamentul la care acesta a fost supus, deși CEDO acceptă că nu există dovezi că au fost utilizate tehnici de interogare intensă (*Enhanced Interrogation Technics*), detenția sa a inclus izolarea acestuia (prin legare la ochi, absența oricărui contact cu exteriorul, expunerea la zgomote de intensitate înaltă variabilă și la lumină neîntreruptă în celulă, încătușarea picioarelor la fiecare deplasare).

Curtea a apreciat că fiind stabilită existența unui acord între autoritățile americane și române pentru găzduirea unui centru de detenție, în baza căruia autoritățile române au oferit cooperare și sprijin. Faptul că autoritățile române cunoșteau că CIA folosește teritoriul național pentru transferul persoanelor deținute în cadrul programului HVD a fost susținut cu fermitate de experții audiați. Deși autoritățile nu cunoșteau activitățile din interiorul centrului secret de detenție, informațiile furnizate chiar de autoritățile americane, coroborate cu cele disponibile în media, le-au permis să își formeze o imagine clară despre activitățile CIA și tratamentul la care persoanele deținute erau supuse cel mai probabil.

Având în vedere aceste considerente, Curtea a concluzionat că statul român, permițând CIA să deruleze programul HVD pe teritoriul său, a expus persoanele deținute la un risc serios de rele tratamente, inclusiv tortură.

În lumina acestor concluzii, CEDO a constatat încălcarea, printre altele, a articolului 3 (interdicția torturii) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, sub dublu aspect – material dat fiind că în cunoștință de cauză autoritățile au permis detenția în continuare a reclamantului, extrem de vulnerabil după tratamentele anterioare aplicate și a condițiilor aspre de detenție din centrul situat pe teritoriul României, dar și pentru transferul său în alte centre de detenție, unde risca rele tratamente, și procedural, întrucât ancheta parlamentară derulată a avut un obiect limitat, iar ancheta penală nu a fost finalizată, nici după 5 ani și a articolului 13 (dreptul la un recurs efectiv), având în vedere carențele celor două anchete derulate de autorități.

În consecință, CEDO a indicat autorităților naționale că ancheta penală ar trebui să fie încheiată cât mai curând posibil, odată ce, în măsura în care acest lucru se dovedește fezabil, circumstanțele și condițiile în care reclamantul a fost adus în România, ținut în România și ulterior deplasat din România sunt elucidate, pentru a permite identificarea și, dacă este cazul, sancționarea persoanelor responsabile. Precizăm că ancheta penală a fost deschisă în urma unei plângeri depuse de reclamant, prin avocații săi, în anul 2012 și este în curs de derulare, pe rolul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Hotărârea nu este definitivă, fiind formulată o cerere de retrimiteră a cauzei în fața Marii Camere; această cerere va face obiectul unui examen de admisibilitate, iar soluția va fi comunicată Guvernului.

Teodor Meleșcanu